

Ψήφισμα προς την Α/ΤΕΕ 09.12.2023 για τις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης του κοινωνικού αγαθού του νερού

Η κυβέρνηση προχωρά ακάθεκτη και χωρίς κανέναν ενδοιασμό προς την ιδιωτικοποίηση του νερού.

Την Πέμπτη 30 Νοεμβρίου 2023 παρουσιάσθηκαν στο Υπουργικό Συμβούλιο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Σκυλακάκη στο πλαίσιο νομοσχεδίου του Υπουργείου ρυθμίσεις που αφορούν σε συγχωνεύσεις των Δ.Ε.Υ.Α. και των υπηρεσιών ύδρευσης των Δήμων. Με τις συγχωνεύσεις θα δημιουργηθούν 15 Περιφερειακοί φορείς σε επίπεδο διευρυμένων χωρικών ενοτήτων που θα παρέχουν υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης στην περιφέρεια της χώρας πλην Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Αυτοί οι περιφερειακοί φορείς (παρόμοιοι με τους φορείς που διαχειρίζονται τα σκουπίδια) θα είναι υπό την ευθύνη της ΡΑΑΕΥ (Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων) όπως από τον Μάρτιο του 2023 έχει μετονομασθεί η πάλε ποτέ ΡΑΕ (Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας)

Είναι γνωστό τι «ρυθμίζουν» οι ρυθμιστικές αρχές: «ρυθμίζουν» την τιμή εμπορευμάτων. Ετοιμάζονται λοιπόν να «ρυθμίσουν» και την τιμή του νερού, όπως έχουν ήδη «ρυθμίσει» την τιμή της ενέργειας ή/και την τιμή των επικοινωνιών!

Ετοιμάζονται να δώσουν τα δίκτυα μεταφοράς και διαχείρισης της ύδρευσης και της αποχέτευσης στο ιδιωτικό κεφάλαιο να «επιχειρήσει» πάνω στο πρωτογενές και κύριο συστατικό της ύπαρξης και της ζωής: το νερό, ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο δημόσιο και κοινό αγαθό, η πρόσβαση στο οποίο πρέπει να είναι καθολική και να μην ορίζεται από το κέρδος.

Η καθολική πρόσβαση στο νερό είναι απαραίτητη για τη ζωή και την υγεία όλων. Η σημασία του νερού ως αποκλειστικά δημόσιου αγαθού αναγνωρίζεται από μία σειρά από διεθνείς οργανισμούς και συνθήκες (τη συνθήκη «Ευρωπαϊκή Χάρτα για τις Υδάτινες Πηγές» του 2001, το ψήφισμα 64/292 της ΓΣ του ΟΗΕ του 2010, την ομόφωνη απόφαση Α/ΗΡC/15/L.14 του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επίσης το 2010, βλ. [4]) και η πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες ύδρευσης θεωρείται θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα που προστατεύεται από το Σύνταγμα.

Η ιδιωτικοποίηση του νερού από πολυεθνικές εταιρείες σε όλο τον κόσμο δεν είχε μόνο σαν αποτέλεσμα την πολύ μεγάλη έως δραματική αύξηση της τιμής του νερού, αλλά και την υποβάθμιση έως καταστροφή του αστικού και φυσικού περιβάλλοντος. Οι ιδιωτικές εταιρείες για να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους μειώνουν τις επενδύσεις συντήρησης του δικτύου με αποτέλεσμα να μολύνονται οι λίμνες και τα ποτάμια του αστικού ιστού.

Όπου έγιναν ιδιωτικοποιήσεις (π.χ. Γιοχάνεσμπουργκ, Μπογκοτά, Λονδίνο, Παρίσι, Βερολίνο) είχαμε παρόμοια αποτελέσματα, είτε με το ξέσπασμα επιδημιών είτε με τη μόλυνση του δικτύου του υδροδοτικού συστήματος. Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων το αίτημα σήμερα είναι η επιστροφή στον κρατικό/δημόσιο έλεγχο της διαχείρισης του νερού.

Η κοινωνική εμπειρία της πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας από την τωρινή και τις προηγούμενες κυβερνήσεις έχει φέρει τους καταναλωτές αντιμέτωπους με τον εφιάλτη της πληρωμής υπέρογκων λογαριασμών, που φουσκώνουν τεχνηέντως από τους παρόχους ρεύματος μέσω της γνωστής ρήτρας αναπροσαρμογής, με σκοπό να διασφαλίζουν οι κοινωνίες τα υπερκέρδη του καρτέλ ενέργειας στην Ελλάδα. Το νερό έχει απομείνει το μοναδικό κοινωνικό αγαθό που έχει παραμείνει σχετικώς ανεξάρτητο από λογικές εμπορευματοποίησης και κερδοφορίας. Να μην επιτρέψουμε να χάσουμε μετά το ρεύμα και το νερό. Οι επιπτώσεις στην κοινωνική, οικονομική, παραγωγική ζωή και δραστηριότητα θα είναι τρομακτικές.

Για να μην ζήσουμε σε λίγα χρόνια από τώρα, αυτό που ζούμε σήμερα με τα τιμολόγια της ενέργειας, για να μην αποκλειστούμε από την χρήση του νερού, για να μπορούμε να έχουμε πόσιμο νερό, για να μπορούμε να ανοίγουμε την βρύση στα σπίτια μας, για να μπορούμε να ποτίζουμε τα χωράφια μας, για να μπορούμε να κολυμπάμε στις λίμνες, στα ποτάμια και στις θάλασσες μας, οφείλουμε σήμερα, τώρα να μπούμε μπροστά και να υπερασπιστούμε το νερό ως δημόσιο κοινωνικό αγαθό.

Στεκόμαστε στο πλευρό και παλεύουμε μαζί με τους εργαζόμενους των ΔΕΥΑ.

Απαιτούμε την άμεση απόσυρση αυτών των σχεδιασμών.